

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/247/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313210715
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5313210715.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti odporcovi: A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. X, XXX XX F., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie sumy 333,59 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 10C/307/2013-21 zo dňa 23. marca 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 10C/307/2013-21 zo dňa 23. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „ZoSP“). O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 16.10.2013 sa navrhovateľ domáha, aby súd uložil odporcovi zaplatiť sumu 333,59 Eur s príslušenstvom, a to z dôvodu, že odporca bol trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T 83/2012 zo dňa 01.08.2012 uznaný za vinného tým, že dňa 29.07.2010 uzatvoril s navrhovateľom zmluvu o pôžičke ev. č. 1975017, na základe ktorej mu navrhovateľ poskytol pôžičku na kúpu tovaru - dvoch TV Samsung a satelitného prijímača, pričom pri podpise zmluvy uviedol nepravdivé potvrdenie o tom, že je zamestnaný, hoci v tom čase bol nezamestnaný a doposiaľ neuhradil žiadnu splátku. Za to bol odsúdený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň bol odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi škodu vo výške 776,00 Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody bol navrhovateľ odkázaný na občianskoprávne konanie. Odporca mal podľa zmluvy o pôžičke splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach, vždy k 20. dňu bežného mesiaca v sume 42,03 Eur, z ktorej do dnešného dňa nebola zaplatená ani jedna splátka. Navrhovateľ si podaným návrhom v zmysle uvedených skutočností uplatnil zostatok splátok vo výške 232,72 Eur, nakoľko podľa splátkového kalendára mu malo byť zaplatené 1.008,72 Eur a podľa trestného rozkazu 3T 75/2012 mu bolo priznaných iba 776,00 Eur. Podaním návrhu vznikla navrhovateľovi poplatková povinnosť v zmysle ust. § 8 ods. 1 ZoSP. Z tohto dôvodu prvostupňový súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 19,50 Eur v zmysle položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou ZoSP. Predmetná výzva bola navrhovateľovi doručená dňa 02.05.2015. Na uvedenú výzvu reagoval navrhovateľ podaním zo dňa 12.02.2015 s tým, že podľa jeho názoru je v tomto konaní od platenia súdneho poplatku oslobodený v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. i) ZoSP, nakoľko ide o náhradu škody spôsobenú trestným činom.

Z ust. § 4 ods. 2 písm. i) ZoSP vyplýva, že poškodený, ktorý si svoje nároky uplatňuje v trestnom konaní, nemusí platiť žiadny poplatok. Zákomom č. 621/2005 Z. z. došlo k rozšíreniu osobného zákonného oslobodenia od poplatku u navrhovateľa v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s akýmkoľvek trestným činom, pričom pre vznik nároku na oslobodenie podľa tohto ustanovenia je rozhodujúca len právna povaha nároku, teda náhrada škody alebo nemajetkovej ujmy a príčina jeho vzniku, teda trestný čin. Vychádzajúc z uvedeného, súd prvého stupňa dospel k záveru, že právnou povahou tohto nároku nie je náhrada škody alebo nemajetkovej ujmy, keďže nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy vo výške 333,59 Eur vznikol titulom nesplnenia si odporcovej povinnosti vyplývajúcej z úhrady celkovej sumy pôžičky vo výške 1.202,72 Eur, t. j. v neplnení poskytnutej pôžičky, k povinnosti ktorej sa odporca zaviazal na podklade zmluvy o pôžičke č. 1975017 zo dňa 29.07.2010 (č.l. 5 spisu), a nie v príčinnej súvislosti s trestným činom. Nárok, ktorý mal právnu povahu náhradu škody, a ktorý navrhovateľovi vznikol v príčinnej súvislosti s trestným činom vo výške 776,00 Eur bol predmetom trestného konania. Skutočnosť, že Okresný súd Čadca uložil odporcovi (obvinenému v trestnom konaní) trestným rozkazom č. k. 3T/83/2012-36 zo dňa 01.08.2012 povinnosť nahradiť škodu navrhovateľovi (poškodenému v predmetnom trestnom konaní) vo výške 776,00 Eur nemôže mať za následok priznanie oslobodenia od súdneho poplatku za návrh v prejednávanej veci podľa § 4 ods. 1 písm. i) ZoSP bez ohľadu na právny vzťah, v ktorom má uplatnený nárok základ. Keďže žalobou uplatnený nárok na úhradu sumy 333,59 Eur s príslušenstvom má základ v dojednanej zmluve o pôžičke č. 1975017 zo dňa 29.07.2010 (z titulu zostatku splátok poskytnutého spotrebiteľského úveru vo výške 232,72 Eur, zákonného úroku z omeškania a zmluvnej pokuty vo výške 100,87 Eur), navrhovateľovi oslobodenie od úhrady súdneho poplatku z návrhu v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb. v prejednávanej veci neprináleží. V kontexte vyššie uvedených skutočností s prihliadnutím na fakt, že navrhovateľ do rozhodnutia okresného súdu súdny poplatok z návrhu na začatie konania neuhradil, okresný súd rozhodol o zastavení konania.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolateľ zotrval na tvrdení v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb. je oslobodený od platenia súdneho poplatku. Podkladom pre záver súdu, či sa na určité občianske súdne konanie alebo jeho účastníkov vzťahuje oslobodenie v zmysle ust. § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1992 Zb. je z pravidla obsah návrhu na začatie konania. Zákon ukladá navrhovateľovi povinnosť uviesť vždy v návrhu rozhodujúce skutočnosti (§ 79 ods. 1 O.s.p.). Tie majú súdu umožniť, aby daný právny vzťah a z neho vyvodzovaný nárok analyzoval a právne kvalifikoval z aspektov, významných z hľadiska poplatkového, procesnoprávneho, ako aj z hľadiska rozhodnutia vo veci samej. Navrhovateľ je povinný svoj nárok skutkovo vymedziť, nemusí ho však právne vyhodnotiť a zdôvodniť, lebo je vecou súdu, aby podal jeho právnu kvalifikáciu. V súdnej veci navrhovateľ žiadal, aby súd rozhodol o náhrade škody spôsobenej mu trestným činom, a preto je navrhovateľ subjektom oslobodeným od platenia súdneho poplatku. V zmysle zásady „iura novit curia“ je to práve súd, ktorý je povolaný na to, aby právo interpretoval, a preto musí pri svojom rozhodovaní vždy vec právne zhodnotiť sám. Uvedenú zásadu však nie je možné extenzívnym spôsobom vykladať tak, že súd v jej duchu môže vnútiť navrhovateľovi aj proti jeho výslovnej vôli jeho výklad v hmotnoprávnych ustanovení, podľa ktorých samotnú vec posúdi a tomuto prístupu aj podriadi súvisiacu procesnú situáciu, napr. že vyzve navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý by sa inak (podľa toho, čoho sa domáha navrhovateľ) platiť nemal. V tejto súvislosti poukázal odvolateľ na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 223/2013 z 19.06.2013 a rozhodnutie č. 43/2013 Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Pri rozhodovaní o poplatkovej povinnosti odporcu sa treba inšpirovať ústavne konformným postupom súdu pri posudzovaní procesného úkonu. Rovnaký právny názor zastáva aj Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 2Cdo 127/2013 z 31.03.2014.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 2 písm b) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolačný súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie, ktorým zastavil súdne konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Predmetom súdnej veci je v konaní uplatnený nárok, ktorý vymedzuje navrhovateľ, a to nielen určením predmetu, teda žalobného petitu, ale aj určením rozhodujúcich skutočností, o ktoré svoje tvrdené právo opiera. Úlohou súdu je skúmať, či platné právo umožňuje, aby na základe skutkového stavu tvrdeného navrhovateľom mohlo byť žalobe vyhovené. Nepochybne, právne posúdenie návrhu je jedine vecou súdu. Z obsahu spisového materiálu je nesporné, že nárok uplatnený navrhovateľom v tomto súdom konaní vyplýva zo zmluvy o pôžičke č. 1975017 zo dňa 29.07.2010 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom - konkrétne sa jedná o zostatok splátok spotrebiteľského úveru vo výške 232,72 Eur, zákonný úrok z omeškania a zmluvná pokuta vo výške 100,87 Eur. Hoci navrhovateľ v konaní tvrdí, že v trestnom rozkaze Okresného súdu Čadca č. k. 3T/83/2012-36 zo dňa 01.08.2012 mu bola priznaná iba časť škody vo výške 776,00 Eur a so zvyškom tejto škody bol odkázaný na občianskoprávne konanie, z obsahu tohto súdneho rozhodnutia, ani listín, ktoré pripojil k návrhu nevyplýva čo konkrétne predstavuje „zvyšok nároku na náhradu škody“, s ktorým bol odkázaný na občianske súdne konanie. Nie je teda zrejmé, z čoho pozostávala zvyšná časť škody uplatnená v adhéznom konaní, s ktorou bol navrhovateľ (v pozícii poškodeného v trestnom konaní) odkázaný na občianske súdne konanie. Práve naopak, zo skutkových tvrdení navrhovateľa v návrhu na začatie konania, najmä jeho bodov 2. až 4. a príloh k nemu pripojených (najmä zmluvy o pôžičke. 1975017 zo dňa 29.07.2010 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom) jednoznačne vyplýva, že sa jedná o žalobu na plnenie zo zmluvy. V prejednávanej príhode preto neprichádza do úvahy osobné oslobodenie navrhovateľa od platenia súdnych poplatkov podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i) ZoSP.

Nakoľko navrhovateľ podal na súd návrh na začatie konania (žalobu), podaním návrhu je v zmysle ust. § 2 ods. 4 ZoSP poplatníkom súdneho poplatku za ním podaný návrh. Konkrétne poplatková povinnosť mu vznikla práve podaním návrhu na začatie konania - § 5 ods. 1 písm. a) ZoSP. Výška súdneho poplatku za návrh na začatie konania bola určená podľa § 7 ods. 1 ZoSP v spojení s položkou 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov činí 19,50 Eur. Keďže navrhovateľ si podaním návrhu na súd nesplnil svoju poplatkovú povinnosť, okresný súd ho vyzval.

Sú teda naplnené všetky zákonné predpoklady pre vyrubenie súdneho poplatku za návrh vo veci samej - vymedzenie poplatníka, vzniku poplatkovej povinnosti a tiež sadzbu poplatku. Ak teda navrhovateľ na dodatočnú výzvu súdu nezaplatil súdny poplatok z návrhu na začatie konania, prvostupňový súd postupoval správne, keď v zmysle ust. § 10 ods. 1 ZoSP konanie vo veci zastavil.

Z konštatovaného vyplýva vecná správnosť napadnutého uznesenia, v dôsledku čoho odvolací súd predmetné rozhodnutie potvrdil. Zároveň odvolací súd potvrdil ako vecne správny i odvolaním nenapadnutý výrok okresného súdu o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu ani žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.